

Nr 210.

Av herr **Helgesson m. fl.**, om viss ändring i bestämmelserna rörande arbets- och vilotid för automobilförare i yrkesmässig trafik.

I Kungl. Maj:ts förordning angående yrkesmässig biltrafik m. m. av den 25 oktober 1940 stadgas i 28 § 2 mom. att i företag, som icke lyda under lagen om arbetstidens begränsning, skall beträffande förarens arbets- och vilotid iakttagas, att arbetstiden icke med annat än i förordningen medgivet undantag får överskrida 11 timmar under loppet av 24 på varandra följande och att vilotiden på samma sätt icke må understiga 9 sammanhängande timmar under varje tidrymd av 24 timmar.

I förordningen har som synes undantagits sådana företag, som lyda under lagen om arbetstidens begränsning. Då emellertid bestämmelsen är en säkerhetsbestämmelse, torde densamma icke fylla detta sitt ändamål om från tillämpningen skall undantagas de anställda, vilka lyda under lagen om arbetstidens begränsning. Inom åkerifacket och i all synnerhet inom omnibusfacket finns en större mängd företag, som sysselsätta mer än 4 arbetare och sålunda utan hinder av bestämmelsen i denna förordning kunna förlägga arbetet så att det sträcker sig över 11 timmar. Erfarenheten har också visat, att dessa företag utnyttja detta undantag till att låta sina anställda utföra arbete ända upp till ett tjugotal timmar i sträck. Då ett dylikt utnyttjande av den mänskliga arbetskraften både ur social- och ur säkerhetssynpunkt måste anses vara otillfredsställande, anse vi att åberopade förordning måste givas en sådan lydelse, att inskränkningar till högst 11 timmars arbete generellt måtte gälla för all yrkesmässig biltrafik.

Vi tillåta oss därför föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att 28 § 2 mom. första stycket i Kungl. Maj:ts förordning angående yrkesmässig biltrafik m. m. måtte givas följande ändrade lydelse:

»I företag för yrkesmässig trafik skall beträffande förarens arbets- och vilotid iakttagas följande:

Förares arbetstid 22 timmar.
I arbetstiden från automobilen.
Förare skall lägst 7 timmar.
Då synnerliga skäl begränsning av arbetstiden.»

Stockholm den 22 januari 1944.

Ragnar Helgesson,

Axel Löfgren.

Rob. Berg.